

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010147
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010147.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.11.2021, č. k. 8T/45/2021-216, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 29.11.2021, č. k. 8T/45/2021-216 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

dňa 2.9.2020 v čase asi o 11:12 hod. v C. na križovatke ulíc Námestia 1. mája a Štefánikovej spôsobil dopravnú nehodu tým, že ako vodič osobného motorového vozidla zn. Ford Escort, ev. č. C. XXXCF, porušil dôležitú povinnosť uvedenú v § 4 odsek 1 písmeno c), písmeno e) a § 20 odsek 1 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno c), písmeno h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že pri prejazde križovatky z vedľajšej cesty Štefánikovej ulice označenej dopravnou značkou „Stoj, daj prednosť v jazde“ cez hlavnú cestu Námestia 1. mája sa plne nevenoval vedeniu vozidla a riadne nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a nedal prednosť v jazde cyklistke D. E. F., ktorá v tom čase prechádzala na svojom bicykli zn. Sobi hnedej farby po pravom okraji hlavnej cesty Námestia 1. mája smerom na Kuzmányho ulicu a tak cyklistka D. E. F. narazila do pravej prednej časti vozidla, ktoré jej vytvorilo náhlu prekážku, pričom cyklistka následkom nárazu spadla z bicykla na zem a pri náraze utrpela ľahké až stredne ťažké zranenia, a to zlomeninu vonkajšieho členka ľavej nohy bez posunutia úlomkov, zlomeninu bázy II., III. a IV. predpriehlavkovej kosti ľavej nohy bez posunutia úlomkov a okrajovú zlomeninu vnútornej klinovitej kosti nohy vľavo bez posunutia úlomkov s dobou liečenia najmenej 51 dní, počas ktorých bola objektívne po dobu 36 dní obmedzená na obvyklom spôsobe života tým, že bola obmedzená jej pohybová aktivita, chôdza ako aj možnosť fyzickej záťaže, teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 158 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: 1. D. E. F., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C. C. XXXX/X, C. škodu vo výške 2.839,20 eur a 2. Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 397,91 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú D.

E. F., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C. C. XXXX/X, C. so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď, po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaný. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie.

Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 13.12.2021, kde uviedol nasledovné (skrátene):

Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, nespravodlivý a odvolanie podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), e) Trestného poriadku smeruje proti výroku o vine a treste. Podaným odvolaním sa domáha podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie, prejednanie v potrebnom rozsahu a nové rozhodnutie. Alternatívne navrhuje, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, alternatívne, ak by súd ponechal právnu kvalifikáciu, aby mu uložil miernejší trest, bez uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu v cestnej premávke.

Poukazuje na to, že miera zavinenia je i na strane poškodenej cyklistky D. F., tak i na strane neidentifikovanej dodávky, ktorá má najväčšiu vinu, lebo porušením dopravných predpisov spôsobila zložitú situáciu obidvom účastníkom - teda obžalovanému i cyklistke, a ktorá v čase rozjazdu vozidla obžalovaného, mu mala dať prednosť, pretože z protismeru jazdy auta obžalovaného popred neho odbočovala. Napriek tomu, v priebehu rozjazdu auta G., vodič tejto dodávky vykonal odbočenie doľava a v čase, keď sa obžalovaný s vozidlom rozbíhal, táto dodávka v tejto fáze jazdy mu vytvorila oblasť zakrytého výhľadu na cyklistku premávajúcu vpravo od neho po ulici Námestie 1. Mája, v tom čase bola cyklistka na začiatku priechodu pre chodcov vpravo od jeho auta, a to 7,8 m.

Taktiež nie je zanedbateľné konštatovanie znalca ohľadne spôsobu jazdy cyklistky, ktorý uvádza, že cyklistka mala možnosť vidieť vozidlo, ktoré bolo mimo oblasť zakrytého výhľadu, bola na začiatku prechodu pre chodcov, od miesta zrážky sa nachádzalo 7,0 m (str. 30 ZP). Z hľadiska skoršej časovej reakcie cyklistky – cyklistka mohla zabrániť zrážke skoršou reakciou, videla auto ako sa pohyňa a mala reagovať na zľava prichádzajúce vozidlo Ford, mohla tak reagovať o 0,74 sekundy skôr pred pôvodným miesto reakcie, keď sa od miesta zrážky nachádzala 6,0 m a bočne bola od vozidla vzdialená 6,9 m, v tom čase už vozidlo Ford sa nachádzalo v križovatke vo vzdialenosti 0,7 m pred pomysleným stredom vozovky ulice Námestia 1.mája a od pôvodného miesta zrážky bola 4,25 m. Skoršou reakciou by s bicyklom zastavila na hlavnej ceste pred prechádzajúcim vozidlom obžalovaného, na dráhe 6,42 m za čas 2,14 sekundy (uvádzané znalcom na strane 32 ZP).

Tvrdí, že aj u cyklistky ide o určitý podiel spoluviny na dopravnej nehode, ona nereagovala na prekážku a išla nezmenenou rýchlosťou. Je pravdou, že cyklistka jazdila na hlavnej ceste, mala teda prednosť, ovšem, podľa § 2 ods. 2 písm. t) zákona o cestnej premávke je cyklista tiež účastníkom cestnej premávky. Podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, je účastník cestnej premávky (v tomto prípade aj cyklistka) povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie okrem iného aj situácii v cestnej premávke. V podstate ide o určitú mieru viny, ona videla auto obžalovaného a nepredvídala ani nereagovala už na vzniknutú prekážku (prechádzajúce auto obžalovaného cez križovatku, ktoré sa už nachádzalo za polovicou križovatky) a cyklistka išla nezmenenou rýchlosťou, neznížila rýchlosť, resp. nebrzdila, obžalovaný zareagoval, keď už bol za križovatkou, a po náraze cyklistky zastavil.

Má za to, že ak účastník cestnej premávky, v tomto prípade cyklistka, reaguje nesprávne na nebezpečnú situáciu, v tomto prípade náhlu prekážku, prejazd cez križovatku autom Ford, ktorú vytvoril iný účastník cestnej premávky - v tomto prípade obžalovaný, a v dôsledku toho nezabráni dopravnej kolízii, hoci pri správnej reakcii bolo možné nehode - teda nárazu cyklistky do auta obžalovaného predísť, možno tohto účastníka cestnej premávky - teda cyklistky - považovať tiež zodpovedným za vzniknutú nehodu, ako aj neidentifikovateľnú dodávku, ktorá vytvorila túto neštandardnú situáciu porušením dopravných predpisov.

Tiež je zanedbateľné konštatovanie znalca, pokiaľ ide o vozidlo, ktoré viedol - keď išiel z vedľajšej cesty na križovatku, mal dobré výhľadové pomery, križovatka bola voľná (cyklistku prekryvala dodávka). Cyklistka v tom čase bola pred začiatkom priechodu pre chodcov vpravo od obžalovaného 7,8 m, v tom čase bol už za polovicou križovatky. V čase 1,8 s pred zrážkou sa bicykel nachádzal 7,0 m od miesta zrážky, bicykel sa pohyboval rýchlosťou 14,0 km, bicykel sa nachádzal na začiatku priechodu pre chodcov na ul. Námestia 1.mája, na ceste označenej ako hlavná, vozidlo obžalovaného sa nachádzalo 4,7 m od miesta zrážky. Pričom v čase 1,8 sekundy pred zrážkou bolo vozidlo obžalovaného a bicykel poškodenej bočne od seba 7,8 m. (uvádzané str. 28, 34 ZP). Cyklistka nešťastne zareagovala na kolíznu situáciu - a to odbočením v smere jazdy auta obžalovaného. Tvrdí, že keď vstúpil do križovatky,

mal ju voľnú, nevidel žiadne vozidlo alebo bicykel na tejto ceste. V tomto smere neporušil žiadne predpisy. Znova zdôrazňuje, že najväčšou príčinou vzniknutej kolízie auta obžalovaného s cyklistkou bola prechádzajúca biela dodávka, ktorá v prvom rade porušila dopravné predpisy, spôsobila prekrytie vzájomného výhľadu auta aj bicykla.

Je mu ľúto vzniknutej situácie, ale pri správnej reakcii všetkých účastníkov cestnej premávky v tom čase sa nachádzajúcich na danom mieste, bolo by sa predišlo akejkoľvek dopravnej nehode. Má za to, že po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré mohli reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie, za použitia zásady „in dubio pro reo“, je spravodlivé, aby bol spod obžaloby oslobodený. Bez akýchkoľvek pochybností a nejasností sa vo veci nepodarilo preukázať, že svojou jazdou zapríčinil predmetnú dopravnú nehodu. Alternatívne uvádza, že ak by súd predsa rozhodol o tom, že je vinný, tak žiada, aby pri výmere trestu zohľadňoval mieru zavinenia, uložil mu mierny trest, hlavne pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, žiada, aby mu nebol uložený, má za to, že nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takejto činnosti. Je len na uvážení súdu, či po zvážení všetkých okolností predmetnej dopravnej nehody jednotlivu, či v ich súhrne pristúpi aj k uloženiu tohto druhu trestu. Pokiaľ ide o výrok súdu ohľadne náhrady škody, žiada, aby podľa § 288 Trestného poriadku boli poškodené strany odkázané na civilný proces, a to z dôvodu nie 100% viny obžalovaného na vzniknutej dopravnej kolízii - nehode.

Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátorky, obžalovaného a jeho obhajkyne.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že prišiel do križovatky smerom na Štefánikovu, cesta bola čistá, zrazu len počul výkrik, vyšiel von, pri aute sedela žena, ktorá mu nadávala, bola dva metre od auta. Pani odtiaľ odišla cca. o 10 metrov, potom prišla polícia a sám policajt, ktorý to vyšetroval, povedal, že auto nie je poškodené. Potom prišiel druhý policajt, všetko chytal rukami a povedal, že na aute nie je nič poškodené.

V rámci konečných návrhom prokurátorka uviedla, že okresný súd správne vyhodnotil skutkový stav, správne ho aj kvalifikoval, trest, ktorý uložil obžalovanému je zákonný, správny a spravodlivý. Navrhuje odvolanie zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajkyňa obžalovaného sa pridržala písomne podaného odvolania a uviedla, že jej klient sa necíti byť vinný. Skutková veta má viacero nejasností, pričom nie je správne, aby jej klient za tento skutok pykal. Jej klient neporušil ustanovenia o cestnej premávky. Nie je pravdou, že nedal prednosť v jazde. Na str. 19 znaleckého posudku je jasné, že jej klient, keď prechádzal z vedľajšej cesty križujúc hlavnú cestu, bola ešte v dostatočnej vzdialenosti od auta jej klienta a mohla na neho reagovať. Aj cyklisti majú povinnosti a tiež musia predpokladať možnosť vzniku kolíznej situácie. Nie je preukázané, že jej klient je jediný zodpovedný za túto situáciu. Obžalovaný sa pridržal prednesu obhajkyne.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je

tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Prvostupňový súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Všetky vo veci vykonané dôkazy prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozsudku dôkladne rozoberá, preto odvolací súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje. Absencia poškodenia motorového vozidla obžalovaného nevyučuje, že ku kolíznej situácii medzi jeho vozidlom a poškodenou prišlo, pričom zhodne s názorom prvostupňového súdu aj odvolací súd považuje výpovede poškodenej D. F., svedkyne D. H. a kamerového záznamu, za dôkazy, ktoré spoľahlivým spôsobom preukazujú, že obžalovaný sa dopustil spáchania uvedeného skutku.

Odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate založené na rovnakých argumentoch, ktoré obžalovaný použil v prvostupňovom konaní. S týmito námietkami sa prvostupňový súd v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Obžalovaný opätovne namieta, že za vzniknutú dopravnú situáciu, ktorá vyústila do stretu motorového vozidla obžalovaného s poškodenou, nenesie plný podiel zodpovednosti.

V prvom rade namieta, že dopravné predpisy porušil najmä vodič bielej dodávky, ktorý odbočoval z vedľajšej cesty doľava, pričom obžalovanému nedal prednosť a zakryl rozhľad obžalovanému ako aj poškodenej. Bez ohľadu na to, či vodič bielej dodávky porušil pravidlá cestnej premávky alebo nie, obžalovaný ako vodič, ktorý prichádzal do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Stoj, daj prednosť v jazde“ sa po prejazde bielej dodávky neubezpečil, či sa na hlavnej ceste nenachádzajú vozidlá alebo iní účastníci cestnej premávky, ktorým je povinný dať prednosť v jazde, čím spôsobil kolíziu s poškodenou. Bolo jednak povinnosťou obžalovaného, pred tým ako vojde do križovatky, dať prednosť účastníkom cestnej premávky idúcimi po hlavnej ceste a zároveň riadne sledovať situáciu v cestnej premávke. Obžalovaný však aj napriek tomu, že v dôsledku prejazdu bielej dodávky nemal dostatočný rozhľad na hlavnú cestu, ako sám z uvádza, vošiel do križovatky, a to ihneď bez toho, aby sa presvedčil, že tak môže bezpečne urobiť. Nie je potom vinou vodiča bielej dodávky, že obžalovaný vytvoril poškodenej (ktorá sa nachádzala na hlavnej ceste) náhlu prekážku a došlo ku kolízii. Obžalovaný navyše poškodenú prechádzajúcu po hlavnej ceste vôbec nezaregistroval a zastavil až po náraze poškodenej do jeho motorového vozidla. Aj z tohto dôvodu možno konštatovať, že obžalovaný sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval premávku, keďže poškodenú si nevšimol ani po vojení do križovatky a nesnažil sa zrážke zabrániť.

Obžalovaný ďalej namieta, že istý podiel zodpovednosti na dopravnej nehode nesie aj samotná poškodená, ktorá skoršou reakciou mohla stretu zabrániť, avšak nereagovala na prekážku, išla nezmenenou rýchlosťou a neprispôsobila svoju jazdu dopravnej situácii. Na tomto mieste musí odvolací súd konštatovať, že nemožno od poškodenej očakávať a požadovať, aby predvídala protiprávne konanie iného účastníka cestnej premávky a tým jej pričítať spoluzavinenie dopravnej nehody. Biela dodávka, ktorá sa nachádzala v križovatke prekryla vzájomný výhľad obom, t. j. obžalovanému ako aj poškodenej, avšak na rozdiel od poškodenej, ktorá bola na hlavnej ceste a nemusela dávať nikomu prednosť a mohla pokračovať v jazde, obžalovaný mal povinnosť zotrvať na vedľajšej ceste do úplného opustenia križovatky bielou dodávkou a až následne, po ubezpečení, že môže bezpečne vojsť do križovatky, opustiť vedľajšiu cestu a pokračovať v jazde. Poškodená nemohla predpokladať, že obžalovaný, aj napriek nedostatočnému výhľadu z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, resp. celú premávku, vojde ihneď do križovatky. Za tohto stavu nemožno pričítať poškodenej zodpovednosť za vzniknutú situáciu, navyše poškodená sa na rozdiel od obžalovaného, snažila vyhnúť zrážke a stočila riadidlá, avšak neúspešne.

Odvolací súd sa nemôže stotožniť ani s tvrdením obžalovaného, že sa bez akýchkoľvek pochybností vo veci nepodarilo preukázať, že obžalovaný svojou jazdou zapríčinil dopravnú nehodu a že miera zavinenia obžalovaného nie je jednoznačná. Práve naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že keby obžalovaný rešpektoval všetky pravidlá cestnej premávky, ku kolízii s poškodenou by nedošlo. Odvolací súd poukazuje na to, že znalec v podanom znaleckom posudku konštatuje, že keď obžalovaný prešiel z vedľajšej cesty na hlavnú mal už dobré výhľadové pomery na poškodenú, ktorá sa nachádzala na začiatku prechodu pre chodcov vpravo od neho 7, 8 m. Rozhľadové pomery a smerové vedenie cesty v križovatke mu umožňovali vidieť z pravej strany prichádzať poškodenú, na ktorú ale nereagoval. Ak obžalovaný argumentuje tým, že poškodená obžalovaného v križovatke videla a mala zareagovať,

príp. zastaviť, rovnakú možnosť mal aj obžalovaný, ktorý mal poškodenú vidieť a snažiť sa vyhnúť zrážke, avšak pokračoval v jazde a aj napriek snahe poškodenej, došlo k stretnutiu vozidla obžalovaného s poškodenou. S poukazom na spôsob vykonania činu (nedanie prednosti v jazde) a jeho následky (ublíženie na zdraví poškodenej s liečením 51 dní a obmedzením v obvyklom spôsobe života 36 dní), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a mieru zavinenia zavinenie obžalovaného nemožno konštatovať, že by bola závažnosť spáchaného skutku nepatrná.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti (ktoré neboli zistené žiadne), a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Rešpektujúc tieto hľadiská považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky ukladaný obžalovanému pri spodnej trestnej sadzbe stanovenej v ustanovení § 158 Trestného zákona za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, ktorý namieta obžalovaný v odvolaní, považuje odvolací súd za správne. Ako vyplýva z § 61 ods. 2 Trestného zákona ukládanie trestu zákazu činnosti (v súvislosti s vedením motorového vozidla) nie je obligatórne, ale predstavuje možnosť súdu jeho uloženia v prípadoch, kedy to uzná za vhodné a účelné. Obžalovaný už druhýkrát spôsobil dopravnú nehodu rovnakým spôsobom, keď nedal prednosť v jazde účastníkom cestnej premávky nachádzajúcich sa na hlavnej ceste a práve táto skutočnosť odôvodňuje uloženie tohto druhu trestu a v uloženej výmere. Na obžalovaného už bolo trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 6 mesiacov v minulosti pôsobené, a to v dôsledku spáchania dopravnej nehody dňa 08.07.2015. Účel trestu zákazu činnosti spočíva v zabránení páchatelovi vykonávať len takú činnosť, ktorá mu dáva príležitosť na páchanie trestných činov určitého druhu a keďže obžalovaný opakovane porušil dôležité pravidlá cestnej premávky, opomenutie uloženia aj tohto druhu trestu nebolo možné. Navyše opakované porušovanie pravidiel cestnej premávky vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovaného na vedenie motorového vozidla tak, ako to uvádza prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Z dôvodu, že prvostupňový ani odvolací súd nekonštatovali spoluzavinenie dopravnej nehody iným subjektom, ako obžalovaným, je výrok o náhrade škody prvostupňového súdu v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, a preto nebol dôvod pristúpiť k jeho modifikovaniu v zmysle odvolacích námietok obžalovaného.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.